

Uchwała Nr XIV/137/03
Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 22 grudnia 2003 r.

**w sprawie przyjęcia oświadczenia Sejmiku Województwa
Świętokrzyskiego.**

Na podstawie § 101 pkt 2 Statutu Województwa Świętokrzyskiego (t.j. Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2002 roku Nr 148, poz.1816) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się oświadczenie o treści stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwałę przekazuje się do wiadomości:

- 1) Marszałkowi Sejmu RP,
- 2) Premierowi Rządu RP,
- 3) Ministrowi Spraw Zagranicznych,
- 4) Posłom i Senatorom Ziemi Świętokrzyskiej.
- 5) Sejmikom Województw

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Sejmiku

Ryszard Nagórny

**Oświadczenie
Sejmiku Województwa
Świętokrzyskiego
z dnia 22 grudnia 2003r.**

w sprawie wypędzeń i wywłaszczeń Polaków.

Radni województwa świętokrzyskiego, pomni ofiar i męczeństwa Narodu Polskiego w czasie II wojny światowej oraz gehenny mieszkańców Ziemi Świętokrzyskiej, na której powstało Mauzoleum Walki i Męczeństwa Wsi Polskiej w Michniowie, upamiętniające pacyfikację ponad 800 wiosek polskich, uważają za swój patriotyczny obowiązek zajęcie stanowiska wobec nieprawidłowego przedstawiania prawdy historycznej na tle niemieckiej inicjatywy utworzenia Centrum Wypędzonych.

Podnoszony od wielu lat przez Niemiecki Związek Wypędzonych problem niemieckich roszczeń stał się znów głośny za sprawą projektu budowy tzw. Centrum przeciwko Wypędzeniom.

Uważamy, że Niemcy nie mają ani moralnego, ani formalnego prawa czegokolwiek od Polski – Polaków żądać. Napadli nas bez wypowiedzenia wojny, mordowali, wypędzali, wywłaszczali bez odszkodowań, grabili, wyzyskiwali, niszczyli, prześladowali i poniżali na każdym kroku, nie pozwalali się kształcić, chcieli na zawsze pozbawić nas naszej państwowości i kultury, a w dalszej perspektywie doprowadzić do eksterminacji całego Narodu.

Godzi się przypomnieć cierpienia Polaków wynikłe tylko z wypędzeń i wywłaszczeń prowadzonych przez niemieckiego najeźdźcę.

1. Setki tysięcy Polaków zostało wypędzonych z terytoriów ziem Polski wcielonych do Rzeszy, a ich mienie zrabowane przez Niemców.
2. Polscy chłopci z Zamojszczyzny zostali wypędzeni i poddani eksterminacji.
3. Chłopi z okolic Radomia, Koźienic i Mielca zostali usunięci z ich domów i ziemi.
4. Warszawiacy z lewobrzeżnej Warszawy zostali wysiedleni, a cały ich majątek został wywieziony do Niemiec.
5. Wywłaszczono przedsiębiorców i rzemieślników na ziemiach wcielonych do Rzeszy.
6. Wywłaszczono, poprzez upaństwowienie, wszystkich polskich rolników na ziemiach wcielonych do Rzeszy, czyniąc z nich darmową siłę roboczą.

Nikt z wymienionych odszkodowań nie otrzymał.

Przypomnijmy inne kategorie Polaków, które nie otrzymały odszkodowań:

- rodziny zamordowanych,
- spadkobiercy zmarłych przed 1998 rokiem, więźniów obozów i przymusowych robotników,
- chłopi ze spacyfikowanych wsi,
- właściciele nieruchomości zniszczonych w czasie wojny,
- pracownicy przejętych przez Niemców zakładów pracy (z tytułu głodowych płac),
- osoby, którym likwidacja szkolnictwa średniego i wyższego uniemożliwiła zdobycie wykształcenia,
- rolnicy za wywóz płodów rolnych do Niemiec (art. 52 Regulaminu Haskiego, załącznik do konwencji Haskiej).

Polacy zapłacili niewyobrażalnie wysoką cenę za Ziemie Odzyskane i wszelkie próby przejęcia tych ziem przez Niemców są aktami wrogimi wobec państwa polskiego.

Oczekujemy jak najszybszej zmiany artykułu 116 niemieckiej konstytucji dotyczącego istnienia państwa niemieckiego w granicach z 1937 r.

Podstawą dobrych stosunków między jednostkami i państwami są prawda i sprawiedliwość.

Wierzymy, że kierując się tymi zasadami Polacy i Niemcy mogą ułożyć przyjacielskie stosunki na długie lata.